Dosarul nr. 4-90/26
4-26041323-46-4-01042026

HOTĂRÎRE
În numele Legii

19 mai 2026 mun. Soroca

Judecătoria Soroca (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Gh. Purici
Grefier A. Costîrschi, C. Moroșanu

a judecat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională pornită în privinţa lui

Dragan Sergiu ***** născut la 05.08.1970, originar și domiciliat în *****, studii superioare, căsătorit, administrator ÎM „Ermo Grup” SRL, cetățean al R. Moldova,

învinuit în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 57 alin. (2), 349 alin. (6) Cod Contravenţional.

Termenul de examinare a cauzei contravenţionale în instanța de fond 01.04.2026 – 19.05.2026.

a constatat:

Dragan Sergiu ***** ca rezultat al controlului inopinat efectuat la data de 13.03.2026 de către Inspecția Teritorială de Muncă Drochia, în calitate de administrator a ÎM „Ermo Grup” SRL nu a asigurat executarea prescripțiilor înaintate și a admis încălcări în ceea ce privește respectarea legislației muncii în domeniul raporturilor de muncă, care au fost reflectate în procesul-verbal de control nr. ISM-2026-PVC-52 din 09.02.2026 după cum urmează: nu a dispus achitarea sumelor salariale cuvenite la încetarea raporturilor de muncă cu salariatele Terentii Olesea, Ioniță Mariana, Buimistru Cristina; nu a adus la cunoștința salariaților ordinele emise privind încetarea raporturilor de muncă; la momentul efectuării vizitei de control nu a asigurat

efectuarea calculelor în conformitate cu Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, nr. 289/2004 și Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 108/2005.

Tot el, în calitate de administrator a ÎM „Ermo Grup" SRL nu a asigurat executarea prescripțiilor înaintate și a admis încălcări în ceea ce privește respectarea legislației muncii în domeniul raporturilor de muncă care au fost reflectate în procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2025-03596 din 23.12.2025 după cum urmează: neachitarea indemnizației de concediu cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de plecarea salariatului în concediu; nemodificarea contractelor individuale de muncă privind condițiile de retribuire a muncii prin acorduri suplimentare semnate de ambele părți, anexate la contract și parte integrantă a acestuia (de exemplu, contractul individual de muncă încheiat cu Cojuhari Aliona); ordinul de încetare a contractului individual de muncă: a) nu conține referire la aliniatul, punctul și litera corespunzătoare din lege; b) nu a fost adus la cunoștință salariatei sub semnătură; salariații nu beneficiază de indemnizație de concediu calculată conform prevederilor legale; la unitate nu se respectă termenele și periodicitatea de achitare a salariului; nu se respectă termenele de efectuare a achitărilor în caz de încetare a contractului individual de muncă cu salariata Bulgac Mariana, conform ordinului nr. 44/5p din 31.10.2025; la unitate s-au admis restanțe la plata salariului, la 220 salariați, care la momentul controlului constituia suma de 3 559 664,00 lei, pentru lunile septembrie-octombrie 2025.

Pe faptul dat, la 13.03.2026, de către inspectorul de muncă a ITM Drochia, Busuioc Aureliu în privinţa lui Dragan Sergiu a fost întocmit procesul-verbal contravenţional în baza art. 57 alin. (2), 349 alin. (6) Cod Contravenţional.

La data de 01.04.2026, materialele dosarului contravenţional au fost remise instanţei de judecată spre examinare conform competenţei prevăzută de prevederile Codului Contravenţional.

Agentul constatator **Busuioc Aureliu** fiind înștiințat în mod legal despre data, ora și locul examinării cauzei prin intermediul poștei electronice itmdrochia@im.gov.md, fapt confirmat prin materialele dosarului, acesta nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a informat instanța despre motivele neprezentării sale, neprezentând totodată probe care să justifice imposibilitatea participării. În aceste circumstanțe, instanța a constatat lipsa unor motive întemeiate pentru absență și, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) Cod Contravențional, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Contravenientul **Dragan Sergiu**, vina în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 57 alin. (2) și 349 alin. (6) Cod Contravențional nu a recunoscut-o, declarînd că, din cauza lipsei mijloacelor financiare suficiente și a situației economico-financiare dificile a întreprinderii, au fost admise restanțe la achitarea salariilor pentru lunile septembrie–octombrie 2025, precum și la plata indemnizațiilor de concediere persoanelor eliberate din funcție. A mai menționat că, în prezent, întreprinderea se află în proces de pregătire a actelor necesare pentru înaintarea în instanța de judecată a cererii privind intentarea procedurii de insolvabilitate, însă depunerea acesteia este tergiversată din motivul neprezentării tuturor actelor solicitate de către autoritățile și instituțiile competente. Totodată, a menționat că o parte dintre angajați refuză să ia cunoștință, sub semnătură, de ordinele privind eliberarea din funcție. De asemenea, nu au fost executate prescripțiile anterior înaintate privind achitarea restanțelor salariale, din aceleași motive și anume lipsa surselor financiare disponibile.

Potrivit prevederilor art. 7 al Codului Contravenţional – „*persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa cu respectarea normelor prezentului cod”.*

În viziunea instanţei de judecată, vis-a vis de cerinţele art. 7 Cod Contravenţional, „*dovedirea faptei de care este învinuită* Dragan Sergiu *este pusă în sarcina agentului constatator şi poate fi realizată prin concluzii ferme şi veridice bazate pe probe colectate cu respectarea normelor Codului Contravenţional, iar scopul unei astfel de cercetări judecătoreşti, cu participarea tuturor părţilor, este realizarea eficacităţii legii*”.

Conform art. 425 alin. (1), (2) Cod Contravențional „ *Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.”*

Conform art. 381 alin. (4) Cod Contravenţional, „*autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanţelor cauzei de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante*”.

Conform art. 453 alin. (3) Cod Contravenţional, „*instanţa de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o, cercetînd toate probele cercetate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Totodată, instanţa de judecată la înfăptuirea justiţiei se bazează pe probele prezentate de părţi şi nu este abilitată cu dreptul de a colecta desinestătător probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanţii la proces*”.

Conform art. 101 alin. (1), (2) CPP ,, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”.*

Cu referire la învinuirea adusă contravenientului în temeiul art. 57 alin. (2) Cod Contravențional, instanța reține că, vina făptuitorului este dovedită de probele anexate la cauza penală şi cercetate în şedinţa de judecată, în special de:

- ✓ procesul-verbal de control nr. ISM-2026-PVC-359 din 13.03.2026, întocmit în urma controlului inopinat efectuat de Inspecția Teritorială de Muncă Drochia la ÎM „Ermo Grup” SRL, în cadrul căruia au fost constatate mai multe încălcări ale legislației muncii în domeniul raporturilor de muncă, referitoare la achitarea indemnizațiilor cuvenite la încetarea raporturilor de muncă, a indemnizației de concediu, admiterea restanțelor la plata salariilor precum și alte încălcări (f. d. 5-7);

- ✓ procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ISM-2026-PVC-359 din 13.03.2026 întocmit în privința administratorului ÎM „Ermo Grup” SRL în baza art. 57 alin. (2) Cod Contravențional (f. d. 2-4).

Instanța reține, din ansamblul probelor administrate, că fapta imputată lui Dragan Sergiu administratorul ÎM „Ermo Grup” SRL, întrunește în mod deplin, cert și neechivoc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 57 alin. (2) din Codul Contravențional, constând în neexecutarea intenționată, pe o perioadă ce depășește două luni, a obligației legale de achitare a indemnizațiilor și salariilor datorate angajaților pentru perioada septembrie–octombrie 2025.

Sub aspect obiectiv, instanța constată existența unei inacțiuni ilicite continue, materializată prin refuzul efectiv de executare a unei obligații legale certe, exigibile, determinate și necondiționate, a cărei existență și întindere nu au fost contestate sub aspect juridic de către făptuitor. Conduita imputată nu poate fi calificată drept o simplă consecință a unor dificultăți economice sau a unei conjuncturi financiare nefavorabile, întrucât durata, intensitatea și persistența neexecutării depășesc în mod vădit limitele unei neexecutări temporare sau justificabile. Dimpotrivă, se conturează o omisiune gravă, sistematică și nejustificată de executare a unor obligații esențiale izvorâte din raporturile de muncă.

Depășirea termenului de două luni constituie o circumstanță legală expresă de agravare, relevantă pentru individualizarea gradului de pericol social, legiuitorul prezumând în mod direct că o asemenea durată a neexecutării denotă o conduită de o gravitate sporită și o atitudine vădită de ignorare a ordinii de drept.

Sub aspect subiectiv, instanța reține forma vinovăției intenției directe, dedusă din conduita constantă, coerentă și neechivocă a administratorului ÎM „Ermo Grup” SRL, Dragan Sergiu, care a avut reprezentarea completă a obligației legale de plată a drepturilor salariale, atât la încetarea raporturilor de muncă cu salariatele Terentii Olesea, Ioniță Mariana și Buimistru Cristina, cât și în raport cu salariile restante datorate unui număr de 220 de angajați. Cu toate acestea, făptuitorul a manifestat o conduită de neexecutare deliberată, fără a întreprinde măsuri reale, efective și verificabile de remediere sau conformare.

Instanța constată că o asemenea conduită, caracterizată prin neexecutarea cu rea-credință a obligațiilor de plată decurgând din raporturile de muncă, reprezintă o încălcare gravă, flagrantă și intolerabilă a ordinii de drept, precum și o negare a principiului executării cu bună-credință a obligațiilor legale. Aceasta afectează în mod direct drepturile patrimoniale ale salariaților, compromite stabilitatea raporturilor juridice de muncă și aduce atingere încrederii legitime în respectarea normelor imperative de protecție socială.

Instanța înlătură ca nefondate apărările făptuitorului Dragan Sergiu privind lipsa resurselor financiare, pretinsa incapacitate de plată a întreprinderii și intenția declarată de inițiere a procedurii de insolvabilitate, întrucât acestea au un caracter pur declarativ, nefiind susținute de probe pertinente, concludente și verificabile. Dificultățile financiare invocate, chiar dacă ar fi reale, nu sunt de natură a înlătura răspunderea contravențională, în absența dovedirii unei imposibilități obiective, absolute, inevitabile și independente de voința făptuitorului. O asemenea imposibilitate nu a fost probată în cauză, iar simpla invocare a acesteia nu poate echivala cu exonerarea de răspundere.

Prin urmare, instanța conchide că sunt întrunite în totalitate condițiile legale pentru angajarea răspunderii contravenționale a făptuitorului, fapta prezentând un grad ridicat de pericol social și justificând aplicarea unei sancțiuni contravenționale corespunzătoare, în scopul restabilirii ordinii de drept și al prevenirii săvârșirii unor fapte similare.

Acțiunile administratorului ÎM „Ermo Grup” SRL Dragan Sergiu juridic se încadrează în baza art. 57 alin. (2) Cod Contravențional*: „ Încălcarea intenţionată cu mai mult de 2 luni a termenului stabilit pentru plata indemnizaţiilor, precum şi pentru efectuarea altor plăţi cu caracter permanent, stabilite prin legislaţie”.*

La individualizarea sancțiunii contravenționale, instanța de judecată ține cont de prevederile legale în materie, de caracterul și gradul de pericol social al contravenției săvârșite, de împrejurările concrete ale cauzei, precum și de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea contravențională a persoanei vinovate. Totodată, instanța ia în considerare persoana contravenientului, conduita acestuia anterior și ulterior săvârșirii faptei, gradul de influență pe care sancțiunea aplicată îl poate avea asupra corectării și reeducării sale, precum și condițiile sale de viață și cele ale familiei sale.

Raportând aceste criterii la speța dedusă judecății, instanța apreciază că scopul sancțiunii contravenționale, constând în prevenirea săvârșirii de noi contravenții și reeducarea contravenientului, poate fi atins prin aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă.

Cu referire la acuzarea adusă lui Dragan Sergiu administratorul ÎM „Ermo Grup” SRL, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, acţiunile acestuia nu întrunesc componenţa contravenţiei prevăzută de art. 349 alin. (6) Cod Contravenţional – *„refuzul persoanei supuse controlului de a îndeplini, în termenele stabilite, prescripţiile sau măsurile restrictive dispuse repetat şi necontestate conform legislaţiei cu privire la controlul de stat al activităţii de întreprinzător”.*

În consecință, instanța apreciază că procesul contravențional urmează a fi încetat, din considerentele expuse în continuare.

În corespundere cu prevederile **art. 440 alin. (4^2) Cod Contravenţional**, „*constatarea faptei contravenţionale şi începerea procesului contravenţional în cadrul controlului de stat asupra activităţii de întreprinzător sau în urma acestuia de către agentul constatator care are atribuţii de organ de control conform Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător se efectuează în limitele stabilite la art. 5^1 din legea menţionată”.*

Potrivit **art. 2 al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat,** „*proces-verbal de control - act întocmit în urma controlului inopinat sau planificat, în care se înregistrează constatările/rezultatele controlului (în partea de constatare), după caz se prescriu modalităţi de înlăturare a încălcărilor şi/sau măsuri restrictive (în partea prescriptivă) şi, după caz, se constată contravenţii şi se prescriu sancţiuni (în partea sancţionatorie)”.*

Conform **art. 5^1 alin. (5) al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat,** „*în cazul încălcărilor grave, pe lângă recomandări de înlăturare şi oferire a termenului în care se vor înlătura încălcările, pot fi aplicate sancţiuni, însă nu pot fi aplicate măsuri restrictive”.*

Potrivit **art. 8 alin. (4) al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat**, „*în cazul în care, la întocmirea procesului-verbal de control prin care se constată o contravenţie, este întocmit şi un plan de remediere conform prevederilor capitolului V^1 din Codul Contravenţional nr.218/2008, organele de control includ în Registrul de stat al controalelor şi informaţia despre planul respectiv în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data întocmirii planului”.*

Din dispoziția **art. 28 al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat,** instanța reține că, *procedura de control se încheie prin întocmirea de către inspectori a unui proces-verbal de control, care se completează şi se semnează de toţi inspectorii indicaţi în delegaţia de control, la locul efectuării controlului şi conţine în mod obligatoriu, alături de altele, şi recomandările şi indicaţiile pentru înlăturarea încălcărilor stabilite în partea prescriptivă,*

prescripţia de aplicare a măsurilor restrictive, constatarea contravenţiilor sau altor tipuri de încălcări prevăzute de lege, cu indicarea sancţiunii prevăzute de lege, după caz. Procesul-verbal de control intră în vigoare la data comunicării lui persoanei vizate dacă nu a fost contestat conform prezentei legi. Iar în cazul în care în procesul-verbal de control se constată o contravenţie, acesta substituie procesul-verbal de constatare a contravenţiei, având regim juridic şi forţă juridică similare.

Conform **art. 29 alin. (1) al aceleiași Legi, „***în cazul în care în cadrul controlului efectuat de organul de control se constată încălcări ale legislaţiei ce nu constituie infracţiuni, organul în cauză include în procesul-verbal de control o prescripţie privind înlăturarea acestor încălcări, conform limitelor stabilite la art. 5[1]".*

Alin. (4)-(5) al aceluiași articol, prevede că*, „persoana supusă controlului este obligată să înlăture în termenul stabilit expres în prescripție încălcările indicate. Organul de control este obligat să stabilească termenul pentru îndeplinirea prescripției ținînd cont de complexitatea acțiunilor ce urmează a fi efectuate, de gradul de pericol al încălcărilor care necesită a fi înlăturate, de posibilitățile persoanei controlate de a îndeplini acțiunile prescrise, precum și de prescripțiile anterioare, emise în cazuri similare. Termenul de executare a prescripției nu poate fi mai mic de 30 de zile lucrătoare și mai mare de 90 de zile lucrătoare. În termenul stabilit conform alin. (4), persoana supusă controlului va prezenta organului care a emis prescripţia confirmările de rigoare privind înlăturarea încălcărilor legislaţiei".*

Iar, **alin. (7) al art. 29 stipulează că**, „*în cazul în care persoana supusă controlului nu înlătură încălcările legislației în termenul stabilit conform alin.(4),* ***organul de control care a emis prescripţia, în funcţie de gradul de pericol constatat, conform limitelor stabilite la art.5[1], poate emite altă prescripţie,*** *cu sau fără măsuri restrictive, şi/sau poate aplica sancţiuni prevăzute de lege".*

La caz, instanța de judecată reține că, la 16.12.2025 și 09.02.2026, de către Inspecția Teritorială de Muncă Drochia au fost efectuate controale inopinate la ÎM „Ermo Grup" SRL, finalizate prin întocmirea proceselor-verbale nr. PV-ISM-2025-03661 și nr. ISM-2026-PVC-52, prin care au fost dispuse prescripții obligatorii privind înlăturarea încălcărilor constatate, cu stabilirea expresă a termenelor de executare și a obligației de prezentare a actelor confirmative privind conformarea. Actele respective au fost aduse la cunoștința administratorului societății, fiind semnate de acesta, fapt ce confirmă în mod cert recepționarea lor, luarea la cunoștință de conținutul acestora și asumarea obligațiilor impuse de organul de control.

Instanța reține, totodată, că încălcările constatate în cadrul controalelor efectuate la 16.12.2025 și 09.02.2026 au caracter distinct, autonom și independent unele față de altele, fiind identificate în împrejurări factuale diferite și consemnate prin acte de control separate. Astfel, controlul efectuat la 16.12.2025 a vizat starea de conformare a angajatorului la acel moment și a relevat anumite abateri de la prevederile legislației muncii, pentru remedierea cărora au fost emise prescripții obligatorii. Ulterior, în cadrul controlului din 09.02.2026, organul de control a constatat atât existența unor noi încălcări, diferite prin natura și conținutul lor de cele anterior constatate.

Prin urmare, procesele-verbale nr. PV-ISM-2025-03661 și nr. ISM-2026-PVC-52 nu se referă la aceeași faptă contravențională și nici la aceleași circumstanțe de fapt, fiecare act constatator având ca obiect încălcări distincte, identificate în cadrul unor controale separate, efectuate la date diferite și în baza unor constatări proprii.

Cu toate acestea, instanța constată că din ansamblul probelor administrate nu rezultă întrunirea condițiilor legale cumulative prevăzute de art. 349 alin. (6) din Codul Contravențional, condiții care trebuie îndeplinite strict și integral pentru angajarea răspunderii contravenționale.

În particular, lipsește elementul esențial al „dispunerii repetate a prescripțiilor sau a măsurilor restrictive" în condițiile Legii privind controlul de stat al activității de întreprinzător, urmate de neexecutarea acestora în termenul stabilit, or, legea instituie în mod expres o succesiune obligatorie de măsuri de control și nu permite substituirea acesteia prin constatări izolate.

În speță, după controalele din 16.12.2025 și 09.02.2026 nu au fost emise prescripții repetate și nici măsuri restrictive ulterioare, de natură să constate persistența neconformării și să determine agravarea situației juridice a contravenientului. Prin urmare, autoritatea de control nu a parcurs mecanismul legal prevăzut de norma specială, rămânând la nivelul unor constatări inițiale nevalorificate în procedura repetării.

Simpla neexecutare a prescripțiilor inițiale nu poate fi echivalată cu îndeplinirea cerinței legale de „dispunere repetată", întrucât o asemenea interpretare ar lipsi de efect juridic condiția impusă de legiuitor și ar conduce la extinderea nepermisă a sferei de aplicare a normei sancționatorii.

Instanța denotă că, la dosar cu titlu de probă de către agentul constatator au fost anexate doar: procesul-verbal de control nr. ISM-2026-PVC-359 din 13.03.2026, întocmit în urma controlului inopinat efectuat de Inspecția Teritorială de Muncă Drochia la ÎM „Ermo Grup" SRL și explicația administratorului ÎM „Ermo Grup" SRL, Dragan Sergiu din 13.02.2026.

În consecință, în lipsa întrunirii cumulative a elementelor constitutive prevăzute de art. 349 alin. (6) din Codul Contravențional, fapta imputată nu poate fi calificată drept contravenție în sensul legii, iar răspunderea contravențională nu poate fi angajată, fiind exclusă aplicarea normei invocate.

Conform **art. 10 Cod Contravenţional,** *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

La caz, instanța reține că agentul constatator nu a făcut dovada, prin probe pertinente, concludente și admisibile, a vinovăției lui Dragan Sergiu, administratorul ÎM „Ermo Grup" SRL, în comiterea faptei imputate, constând în pretinsul refuz de a îndeplini, în termenele stabilite, prescripțiile și/sau măsurile restrictive dispuse în mod repetat și necontestate conform legislației în vigoare. Or, potrivit principiilor generale ale dreptului contravențional, sarcina probei revine organului constatator, care este ținut să demonstreze atât existența faptei contravenționale, cât și vinovăția persoanei trase la răspundere. În speță însă, materialele cauzei nu conțin probe certe, directe sau indirecte, care să confirme, dincolo de orice dubiu rezonabil, că prescripțiile indicate au fost comunicate în mod legal, că acestea au fost clare, executabile și că neexecutarea lor în termen se datorează unei conduite culpabile a persoanei sancționate.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Dreptului Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil:… în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un

proces echitabil. (Ruiz Torijav.Spania, 9 decembrie 1994, &29; Papon v. Franța (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, &30).

Conform art. 462 Cod Contravențional *„atunci cînd examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții:*

a) încetarea procesului contravențional; sau

b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale”.

Articolul 461 Cod Contravenţional stipulează, că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445 Cod Contravenţional, instanţa încetează procesul contravenţional, iar potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, raportate la normele legale menționate, instanța conchide că fapta contravențională nu a fost comisă de Dragan Sergiu administratorul ÎM „Ermo Grup” SRL, procesul contravențional întocmit în temeiul art. 349 alin. (6) Cod Contravențional urmînd a fi încetat.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 394 alin. (2), art. 441 alin. (1) lit. a) şi art. 461, 462 Cod Contravenţional al RM, instanţa de judecată,

hotărăște:

Se recunoaşte vinovat **Dragan Sergiu ******* administratorul ÎM „Ermo Grup” SRL în săvârșirea contravenției prevăzute art. 57 alin. (2) Cod Contravențional al RM şi în baza acestei legi se aplică sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 70 (șaptezeci) unităţi convenţionale - echivalentul a 3500 (trei mii cinci sute) lei.

Procesul contravenţional pornit în privinţa lui **Dragan Sergiu ******* administratorul ÎM „Ermo Grup” SRL încetează pe motivul lipsei în acţiunile acestuia a faptei contravenţionale prevăzută de art. 349 alin. (6) Cod Contravenţional.

Se explică contravenientului că, conform art. 34 alin. (3) Cod Contravenţional este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Ghenadie Purici**